DZIENNIK URZĘDOWY
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

Bydgoszcz, dnia 16 stycznia 1953 | Nr 2 | Poz. 3—8

TREŚĆ

CZĘŚĆ I — PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

3

UCHWAŁA Nr 4

Wojewódzkiej Rady Narodowej z 10 stycznia 1953 **w sprawie działalności drobnego przemysłu województwa bydgoskiego.**

Wojewódzka Rada Narodowa po przeanalizowaniu na sesji w dniu 10 stycznia 1953 działalności drobnego przemysłu województwa bydgoskiego oraz pracy Prezydium na tym odcinku

stwierdza:

1. Prezydium pracą swoją przyczyniło się do wykonywania zadań produkcyjnych drobnego przemysłu, do wzrostu ilości punktów usługowych obsługujących wieś oraz do spełnienia zadań spółdzielczości na odcinku usług budowlanych i nieprzemysłowych.
2. Prezydium pracą swoją spowodowało ściślejsze powiązanie Prezydiów terenowych Rad Narodowych z zagadnieniami przemysłu drobnego swoich terenów i oddziaływanie tych Prezydiów na działalność i wyniki zakładów przemysłu drobnego.
3. Drobna wytwórczość województwa bydgoskiego w okresie od ostatniej sesji WRN, na której jej działalność była analizowana, wykazuje dalszy rozwój i osiągnięcia w dziedzinie dalszego rozwoju ilości zakładów, punktów usługowych, zwłaszcza obsługujących wieś, w dziedzinie rozwoju form swojej działalności, jak działów pracy domowej, punktów skupu i renowacji przedmiotów używanych i brygad lotnych, w dziedzinie tworzenia przez spółdzielczość pracy pomocniczych spółdzielni rzemieślniczych oraz w dziedzinie wykonywania zadań produkcyjnych i usługowych.

Niemniej jednak obok tych osiągnięć Wojewódzka Rada Narodowa widzi w działalności Prezydium na tym odcinku i w działalności jednostek organizacyjnych drobnej wytwórczości następujące braki i niedociągnięcia:

1. Brak ze strony Prezydium rozeznania potrzeb miast i wsi naszego województwa w zakresie artykułów codziennego użytku, które może produkować drobny przemysł województwa, a które możnaby planować w ramach wartości pozostawionych do dyspozycji terenowego planowania.
2. Prezydium za słabo kierowało pracą spółdzielczości pracy na odcinku uspołeczniania rzemiosła, za mało poświęcało uwagi pracy przemysłu terenowego materiałów budowlanych w zakresie produkcji cegły.
3. Żywiołowość w rozwoju punktów usługowych spółdzielczości pracy tak w rodzaju świadczonych usług, jak i w lokalizacji tych punktów.
4. Za słaby procent świadczonych usług przemysłowych w stosunku do wartości produkcji.
5. Jeszcze za małe wykorzystywanie do produkcji surowców wtórnych (odpadkowych).
6. Za słaby rozwój współzawodnictwa pracy, racjonalizatorstwa i brak zorganizowanego ruchu socjalistycznej opieki nad maszynami w zakładach drobnej wytwórczości.
7. Za słabe uświadamianie pracowników przemysłu drobnego o roli akumulacji socjalistycznej — stąd zagrożenie wykonawstwa planów akumulacji w przemyśle drobnym.
8. Niewykonywanie w terminie zaplanowanych remontów kapitalnych maszyn i urządzeń w zakładach przemysłu drobnego.
9. Pomijanie w szkoleniu zawodowym przemysłu drobnego zawodów, w których odczuwa się coraz większy brak fachowców, np. wiercenie studzien, budowa kominów fabrycznych, kamieniarstwo, optyka itd.
10. W dalszym ciągu istnieje zła jakość masy towarowej produkowanej przez spółdzielczość pracy.
11. Niedostateczną pracę Wojewódzkiego Zarządu Przemysłu Terenowego na odcinku organizacji zakładów przemysłu terenowego, rozszerzenia stanu tych zakładów, pomocy przedsiębiorstwom i kontroli wykonywanych przez nich planów.
12. Za słabe powiązanie Prezydiów i Komisji Drobnej Wytwórczości Rad Terenowych z przedsiębiorstwami przemysłu terenowego materiałów budowlanych, zwłaszcza z cegielniami.

Mając na uwadze rolę i zadania drobnej wytwórczości na odcinku zaspokajania potrzeb terenowych, a zwłaszcza potrzeb wsi zgodnie z wytycznymi VII Plenum KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — na podstawie art. 6 pkt. 1 i 7 ustawy z dnia 20 marca 1950 o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130), Wojewódzka Rada Narodowa

uchwala:

1. Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej poprzez swe terenowe organa do:
   a) ustalania właściwych potrzeb miast i wsi na artykuły, których niedostateczną ilość otrzymuje województwo z puli centralnego zaopatrzenia, albo których z tej puli w ogóle nie otrzymuje i włączenia tych artykułów do planów drobnej wytwórczości oraz do zbywania tych artykułów w pierwszym rzędzie w granicach województwa bydgoskiego;
   b) zajęcia mocniejszego stanowiska w stosunku do pracy cegielń przemysłu terenowego przez: comiesięczne stawianie na swych posiedzeniach informacji o wynikach produkcji cegły, udzielanie pomocy przy werbunku sił roboczych, oraz przez udzielanie pomocy kierownictwu Wojewódzkiego Zarządu Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w przełamywaniu trudności na odcinku produkcji cegły;
   c) przeanalizowania kierowniczych kadr w Wojewódzkim Zarządzie Przemysłu Terenowego do przedsiębiorstw włącznie;
   d) udzielania pomocy spółdzielczości pracy w akcji uspołeczniania rzemiosła.
2. Sesja Wojewódzkiej Rady Narodowej zobowiązuje przemysł państwowy i spółdzielczy, tj.:
   1. Wojewódzki Zarząd Przemysłu Terenowego,
   2. Wojewódzki Zarząd Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych,
   3. Centralę Spółdzielni Inwalidów,
   4. Centralę Przemysłu Ludowego i Artystycznego,
   5. Związek Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych,
   6. Bydgoski Zespół Budownictwa Przemysłowego Drobnej Wytwórczości do:
   a) dopilnowania, by rozwój punktów usługowych spółdzielczych szedł zgodnie z zaplanowanym kierunkiem — rodzaju, ilości i lokalizacji;
   b) spowodowania zwiększenia świadczonych usług przemysłowych, zwłaszcza na wsiach ze szczególnym uwzględnieniem wsi produkcyjnych;
   c) wprowadzenia należytej ewidencji w zakładach przemysłu drobnego zużywanych do produkcji surowców wtórnych (odpadków);
   d) rozpropagowania roli i uświadomienia pracowników przemysłu drobnego o ważności socjalistycznej akumulacji;
   e) dopilnowania wykonywania w terminach zaplanowanych remontów kapitalnych maszyn i urządzeń w zakładach przemysłu drobnego ze szczególnym zwróceniem uwagi na cegielnie;
   f) rozpropagowania ruchu socjalistycznej opieki nad maszynami;
   g) dopilnowania, by w planach szkolenia zawodowego spółdzielczości pracy wzięto pod uwagę szkolenie w zawodach, w których fachowców odczuwa się specjalny brak;
   h) dopilnowania właściwej jakości produkcji w zakładach drobnej wytwórczości;
   i) niedopuszczenia do wadliwego organizowania nowej produkcji;
   j) zwrócenia większej uwagi na czystość i porządek w halach produkcyjnych, na dziedzińcach i magazynach zakładów przemysłu terenowego i spółdzielczości pracy;
   k) włączenia do produkcji jeszcze więcej kobiet;
   l) zbadania, czy w działach pracy domowej zatrudniani są rzeczywiście pracownicy, którzy mają do tego uprawnienie i rozszerzyć działalność tych działów ewentualnie na wsie.
3. Zobowiązać Komisję Drobnej Wytwórczości WRN do kontroli wykonania wyżej wym. zadań Wydziału Przemysłu Prezydium WRN oraz poszczególnych ogniw organizacyjnych przemysłu drobnego naszego województwa, jak również do częstej analizy działalności poszczególnych jednostek.
4. Zobowiązać Miejskie i Powiatowe Rady Narodowe do:
   a) opracowania długofalowego planu rozwoju, kierunku i lokalizacji punktów usługowych uspołecznionych na swoim terenie, opierając się na wytycznych, które otrzymają z Prezydium WRN — Wydział Przemysłu — i pilnowania, by plany te były realizowane;
   b) systematycznego i wnikliwego analizowania pracy cegielń przemysłu terenowego i udzielania im pomocy w werbunku sił roboczych oraz w organizowaniu dowozu pracowników dalej mieszkających do pracy w cegielniach i do kontroli warunków pracy tych pracowników, a gdy zachodzi potrzeba do udzielania pomocy w polepszaniu warunków pracy;
   c) udzielania pomocy spółdzielczości w uzyskiwaniu lokali na punkty usługowe i na biura dla pomocniczych spółdzielni rzemieślniczych;
   d) kontroli działalności zakładów i przedsiębiorstw przemysłu terenowego i spółdzielczości pracy oraz pomocniczych spółdzielni rzemieślniczych przez wydziały i referaty przemysłu.

Sekretarz I sesji	Przewodniczący I sesji
Wojew. Rady Narodowej	Wojew. Rady Narodowej
W. Walczewski	**Wł. Dąbrowski**

4

UCHWAŁA Nr 2/14
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z 14 stycznia 1953
w sprawie akcji odśnieżno-gołoledziowej na drogach publicznych na terenie województwa bydgoskiego.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20 marca 1950 o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130), zarządzenia Zespołu II — Urzędu Rady Ministrów z dnia 18 października 1951 Nr 01-3/36/36/51 i 5 września 1952 r. Nr 01-3/2689/52 i Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 19 września 1952 roku Nr Dr. TD-3/2/29/52 w sprawie organizacji walki ze śniegiem i gołoledzią w 1952/53 oraz zarządzenia Nr 101 Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 9 października 1951 w sprawie zapotrzebowania środków transportowych, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

uchwala:

1. Prezydia Gminnych Rad Narodowych sporządzą wykazy robocizny pieszej i sprzężajowej z poszczególnych gromad wyznaczonych przez Rejony Eksploatacji Dróg Publicznych w porozumieniu z Wydziałami Komunikacji Drogowej poszczególnych PPRN. Sołtysi poszczególnych gromad wyznaczą imienne wykazy osób, właścicieli dysponujących sprzężajem konnym do walki ze śniegiem i gołoledzią w ilości zapotrzebowanej przez poszczególne Rejony EDP i po zatwierdzeniu przez Prezydium GRN nadeślą do odnośnych Rejonów.
2. W wypadku zaistnienia opadów śnieżnych lub gołoledzi na wezwanie liniowej służby drogowej — dróżników i drogomistrzów poszczególni ob. ob. sołtysi zobowiązani są dostarczyć na miejsce wskazane potrzebną ilość robocizny pieszej i sprzężajowej na podstawie zgłoszonych wykazów zgodnie z pkt. 1.
3. Robociznę pieszą i sprzężajową dostarczoną przez okoliczną ludność do walki ze śniegiem i gołoledzią zaliczyć należy na poczet niewykorzystanych świadczeń w naturze na cele drogowe z lat poprzednich. W wypadku

całkowitego wykorzystania świadczeń w naturze z lat ubiegłych robociznę wymienioną na wstępie zaliczyć należy na poczet świadczeń w naturze na rok bieżący w wysokości 10 do 15% przeznaczonych na utrzymanie dróg, jednakże bez szkody dla wykonania zasadniczych asortymentów robót konserwacyjnych na drogach publicznych.

4. W wypadku katastrofalnych opadów śnieżnych, a w związku z koniecznością dostarczenia większej ilości robocizny, jak podano w pkt. 3, wynagrodzenia za robociznę dostarczoną do odśnieżania dróg zgodnie z art. 29 ustawy drogowej z dnia 10 grudnia 1920 (Dz. U. R. P. Nr 54/48 z dnia 20 listopada 1948, poz. 433) stawkę dniówkową ustala się w wysokości 50% obowiązującej stawki dniówkowej świadczeń w naturze w przeliczeniu na równowartość gotówkową.

5. Rejony Eksploatacji Dróg Publicznych i Wydziały Komunikacji Drogowej na podstawie obliczeń zestawią niezbędne maszyny, sprzęt i materiały w granicach możliwości realizacyjnej. Obliczone ilości niezbędnych maszyn, sprzętu i materiałów należy zestawić ze stanem posiadania, po czym niezwłocznie podjąć kroki celem uzupełnienia braków.

W wypadku braku odpowiednich samochodów lub ciągników do usług transportowych jak i dla zmontowania pługów lemieszowych itp. REDP zgodnie z § 4 rozporz. Rady Ministrów z dnia 5 września 1951 roku w sprawie świadczeń usług transportowych na niektóre cele ogólno-gospodarcze mają prawo korzystać ze środków transportowych w trybie przewidzianych zarządzeniem Nr 101 Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 9 października 1951.

Obowiązek świadczenia usług transportowych dla celów akcji odśnieżnych wprowadzony został zarządzeniem PWRN z dnia 31 grudnia 1952.

Ponadto należy mieć w posiadaniu dostateczną ilość materiałów pędnych, odzież ochronną i leki na wypadek odmrożenia.

6. Rejony Eksploatacji Dróg Publicznych i Wydziały Komunikacji Drogowej sporządzą zestawienie obsady personalnej z określeniem w nim wyraźnie funkcji dla każdego pracownika biorącego udział w akcji odśnieżnej i gołoledziowej w wypadku opadów lub zaistnienia gołoledzi.

7. Rejony Eksploatacji Dróg Publicznych i Wydziały Komunikacji Drogowej w porozumieniu z Rejonowymi Urzędami Telekomunikacyjnymi opracują plan łączności z podległymi placówkami, mającymi na celu usprawnienie składania meldunków z przebiegu akcji odśnieżania przez zastosowanie hasła „Akcja odśnieżna", co stanowić będzie korzystanie z prawa pierwszeństwa i natychmiastowej rozmowy telefonicznej.

8. Szczególną uwagę zwracać należy na likwidację gołoledzi. W tym celu REDP wspólnie z PPRN opracują plan walki z gołoledzią z zaznaczeniem dróg, na których gołoledź mechanicznie będzie likwidowana przez REDP, tj. przy pomocy samochodów (np. drogi o ważnym znaczeniu komunikacyjnym), zaś na pozostałych trasach (drogi o mniejszym znaczeniu komunikacyjnym) gołoledź likwidowana będzie przy pomocy okolicznej ludności. jak w pkt. 1 i 2.

Plany powyższe nadeślą PPRN do PWRN, a REDP do WZDP w terminie do dnia 30 stycznia 1953 r.

9. Prezydia Miejskich Rad Narodowych — Wydziały Gospodarki Komunalnej — na terenie miast zorganizują akcję odśnieżną i gołoledziową w swoim zakresie na warunkach podobnych w pkt. 1—8. Plany zaś nadeślą w terminie do 30 stycznia 1953 r. do PWRN — Wydział Gospodarki Komunalnej.

10. Za należyte przygotowanie planu akcji odśnieżnej i gołoledziowej oraz szybkie i sprawne przeprowadzenie jej na wypadek opadów śnieżnych lub powstałej gołoledzi w terenie odpowiedzialni są kierownicy: REDP, Wydziałów Kom. Drogowej PPRN i Wydziałów Gospodarki Komunalnej PMRN.

11. Służba drogowa w razie potrzeby winna być w kontakcie z organami MO.

12. Zobowiązuje się Dyrekcję Wojewódzkiego Zarządu Dróg Publicznych do włączenia się do akcji odśnieżno-gołoledziowej zgodnie z powyższymi wytycznymi.

13. Prezydia Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych na najbliższym posiedzeniu wysłuchają sprawozdań z przygotowań i przebiegu akcji odśnieżno-gołoledziowej na podległym im terenie.

14. Prezydia Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych zainteresują komisje komunikacyjne akcją odśnieżno-gołoledziową w celu przeprowadzenia odpowiedniej kontroli społecznej w terenie oraz mobilizacji społeczeństwa do pełnego wykonania uchwały.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

E. Orsztynowicz	**M. Lipert**
Sekretarz Prezydium	Przewodniczący Prezydium

5

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

z 31 grudnia 1952

w sprawie wprowadzenia obowiązku świadczenia usług transportowych na rzecz odśnieżania dróg oraz torów PKP.

Na podstawie art. 16 1 ustawy z dnia 20 marca 1950 o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) § 1 p. 5, § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1951 w sprawie świadczenia usług transportowych na niektóre cele ogólno-gospodarcze (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 359) oraz § 5 zarządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 9 października 1951 w sprawie sposobu zgłaszania zapotrzebowania na ulgi transportowe i powoływanie do ich świadczenia (Monitor Polski Nr A-98, poz. 1935) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1953 r. wprowadza się na całym obszarze województwa obowiązek świadczenia usług transportowych na rzecz odśnieżania dróg publicznych oraz torów PKP.

§ 2. Obowiązek wymieniony w § 1 niniejszego zarządzenia wprowadza się na czas do dnia 15 kwietnia 1953.

§ 3. Świadczenia mają być wykonywane przy pomocy:

a) samochodów ciężarowych przystosowanych do zawieszenia doczepnych pługów odśnieżnych;

b) samochodów ciężarowych przystosowanych do przewozu drużyn do odśnieżania dróg publicznych oraz torów PKP;

c) samochodów ciężarowych do przewozu materiałów i narzędzi niezbędnych do zwalczania skutków zaśnieżenia dróg, jak materiały pędne, żwir, piasek itp.

Samochody wymienione w punkcie a—c winny posiadać łańcuchy prześlizgowe oraz po 2 łopaty do śniegu, a nadto

samochody wymienione w punkcie a — winny być obciążone balastem.

§ 4. Samochody wymienione w § 3 pkt. a niniejszego rozporządzenia mogą być zatrudnione w akcji najwyżej przez 168 godzin przy zapewnieniu obsługi zmianowej.

Po upływie następnych 7 dni samochód może być zażądany do świadczeń po raz drugi.

§ 5. Od obowiązków świadczenia usług transportowych na rzecz odśnieżania dróg publicznych zwalnia się samochody wymienione w § 2 ust. 2, poz. 1, 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1951 oraz samochody zarobkowe przeznaczone do przewozu przesyłek pocztowych i samochody straży pożarnych.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
A. Schmidt
Zastępca Przewodniczącego Prezydium.

CZĘŚĆ II — PUBLIKACJE

6

UCHWAŁA Nr 79/585
Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z 28 listopada 1952

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, działając na podstawie art. 16 pkt. 9 ustawy z dnia 20 marca 1950 o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) po zapoznaniu się z całokształtem działalności Zarządu Okręgu Zjedn. Polskich Zespołów Śpiewaczych w Bydgoszczy za I półrocze 1952.

stwierdza:

1. że działalność Zarządu Okręgu Zjedn. Polskich Zespołów Śpiewaczych w Bydgoszczy zgodna jest ze statutem tej organizacji oraz wykazała ona na odcinku czynnego upowszechnienia kultury muzycznej wśród mas pracujących bardzo dobre wyniki, zjednając sobie uznanie tak ludzi pracy, jak i organizacji masowych i władz;
2. że przez upowszechnienie pieśni masowych, robotniczych i ludowych zespoły śpiewacze ZPZSiI propagując sztukę realizmu socjalistycznego, krzewiąc pieśni masowe i ludowe — oddziaływują mobilizująco na młodzież i masy pracujące w walce o utrwalenie pokoju i wykonanie Planu 6-letniego;
3. że żywa i przyjazna współpraca Zarządu Okręgu i Zespołów Śpiewaczych z zakładami pracy, organizacjami masowymi oraz organizacjami społecznymi sprzyja do rozwoju sztuki realizmu socjalistycznego;
4. że należyta gospodarka finansowa Zarządu Okr. i Zesp. Śpiewaczych w Bydgoszczy daje gwarancję zużycia kredytów w sposób celowy. W razie zwiększenia kredytów w budżecie Zarządu Okręgu w Bydgoszczy w 1953. Zarząd Okręgu winien poszerzyć działalność zespołów chóralnych tak w m. Bydgoszczy jak również i w terenie wiejskim, co przyczyniłoby się do jeszcze lepszych wyników na odcinku czynnego upowszechnienia muzyki.
5. Prezydium uznaje pracę Zespołów Śpiewaczych w akcji łączności miasta ze wsią i zobowiązuje Wydział Kultury do jeszcze ściślejszych kontaktów z zespołami celem mocniejszego powiązania ich z mieszkańcami dzielnic robotniczych i przedmieść Bydgoszczy.

Za Prezydium Miejskiej Rady Narodowej

T. Ludwikowski
Sekretarz Prezydium

K. Maludziński
Przewodniczący Prezydium

7

OGŁOSZENIE I
Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Toruniu
z 31 grudnia 1952 Nr Sa. II-32/3/52
w sprawie doręczenia orzeczeń o ustaleniu odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamia się, że w Wydziale Społeczno-Administracyjnym Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Toruniu, Plac Armii Czerwonej 2 (pokój 343) są do odebrania orzeczenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy z dnia 19 grudnia 1952 l. dz. A. A. W-1/135/49 w sprawie ustalenia odszkodowania na rzecz:

1. Riemer Rudolfa i Matyldy oraz spadk. Hetlofa Stanisława
2. Spadk. Rafińskiego Antoniego
3. Skrzypnika Jana
4. Weiss Maksymiliana
5. Thomas Ernesta

za wywłaszczone nieruchomości w Toruniu (Podgórz, Piaski i Kulczyki). Wzywa się zainteresowanych do odbioru orzeczeń.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy.

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej
D. Sylwester
Kierownik Wydziału.

8

KOMUNIKAT

Podaje się do wiadomości zainteresowanym, że w Monitorze Polskim Nr A-100 z 4 grudnia 1952, poz. 1526, została ogłoszona uchwała Nr 982 Prezydium Rządu z 15 listopada 1952 **w sprawie eliminowania przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych ze złomu metali.** Z treścią uchwały należy zapoznać się i ściśle stosować zawarte w niej postanowienia.

Prezydium WRN — Wydział Przemysłu

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wydział Prawny, Bydgoszcz, Piotra Skargi 5
Redakcja i Administracja czynne od godz 8—15.

PRENUMERATA „Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy" wynosi: rocznie zł 18,—, półrocznie zł 10,—. Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku 0,90 zł. Przy większej ilości stron o 0.30 zł więcej od każdej drukowanej strony. CENY OGŁOSZEŃ: o zagubionych dokumentach: ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu, po zł 1,50 od każdego dalszego dokumentu, konkursy i przetargi zł 1,80 za wiersz jednoszpaltowy. Ogłoszenia handlowe i bilansowe oraz inne zł 2,70 za wiersz mm 1 szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100%.

Konto bankowe: Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, Narodowy Bank Polski III Oddz. Miejski w Bydgoszczy, nr 394,420/201/JJI
Cena zł 0,90

ODBIORCA:

RSW „Prasa" Bydg. 16. 1. 53. zam. 203 nakł. 1600 A4 - dostarczony druk uk 19. 1. 53. E-4-10010